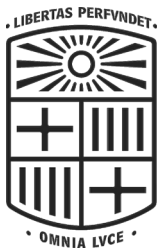

~~ESPÀIS~~ _____
_____ ~~OCUPATS~~

~~OLLOT, LA GARROTXA~~

TREBALL FINAL DE GRAU, Curs 2017-18
AUTORA: Carla Fernández Ramos
NIUB: 16671561
TUTOR: Jordi Dalmau Sivila
Departament d'Escultura
Facultat de Belles Arts

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

RESUM

Aquest projecte pretén representar per mitjà de dos parts l'evolució d'un indret natural a un espai semi urbà, conquerit i fabricat per l'home, per a tant "l'extinció" d'un espai lliure i net d'indústria, transformat per a temes recreatius, productius i d'habitatge; i per altre banda la desurbanització d'aquest espai i l'abandonament d'aquests. Un estudi crític on el principal recurs serà la fotografia i en conseqüència, la manipulació en ella, per marcar la força que ha tingut l'home sobre l'espai i els resultats. I a més a més la reconstrucció d'un dels espais abandonats.

PARAULES CLAU

Fotografia, urbanització, abandonar, escultura, natura, runes.

ABSTRACT

The aim of this project is to represent, in two parts, the evolution of a natural place in a semi-urban space, conquered and created by the man, so the “extinction” of a free and clear space of industry, transformed for recreational, productive and housing themes; and on the other hand, the desurbanization of this space and the desertion of these. It is a critical study where the main resource will be photography and, consequently, the manipulation of it, to show the impact which humans have had over space and its results. In addition, the reconstruction of one of the abandoned spaces.

KEY WORDS

Photography, urbanisation, abandon, sculpture, nature, runes

~~ESPAYS OCUPATS~~

~~ÍNDEX~~

INTRODUCCIÓ	08
-1. ROUREDES HUMIDES.....	08
-2. DESURBANITZACIÓ.....	10
OBJECTIUS	12
METODOLOGIA	13
<u>1. ROUREDES HUMIDES</u>	
TEMA CONTINGUT.....	14
TREBALL DE CAMP.....	16
PROCEDIMENTS.....	18
PROPOSTA.....	20
OBRA FINAL.....	22
<u>2. DESURBANITZACIÓ</u>	
TEMA CONTINGUT.....	26
TREBALL DE CAMP.....	34
PROCEDIMENTS.....	36
PROPOSTA.....	37
OBRA FINAL.....	38
CONCLUSIONS	43
FONTS DOCUMENTALS	44
BIBLIOGRAFIA	
WEBGRAFIA	

1. ROUREDES HUMIDES

Introducció

El nom de la primera obra anomenat Rouredes Humides dóna èmfasi en aquesta espècia vegetal amenaçada (El Roure pèrol) del qual ha baixat la nombrositat que hi havia anys enrere . Es situa al llarg de la carretera del Triai (Olot, Girona) seguint un altre recorregut que desemboca al Parc Nou d'Olot, on també es localitza el mateix arbre, el roure pèrol (Quercus Robus), definit com a arbreda monumental per roures pèrols de més de 250 anys i 30 metres d'alçària, combinant en el mateix recinte amb les plantes medicinals de la Garrotxa. Aquest recorregut esmentat anteriorment és reconegut com un itinerari semi urbà. (Imatge de la dreta).

Aquest projecte es situa en terres humides a la Garrotxa, formant un recorregut d'un total de 2550 metres amb un terreny compost per asfalt i terra, ciutat i vegetació.

El tema que tracto és la “urbanització” d'un espai que era principalment natural, i que al pas del temps s'ha convertit en un espai social i modificat per l'home, tot i està declarat un dels Béns Culturals d'Interès Local pel seu valor històric, paisatgístic i popular, concretament la Moixina (espai situat en el recorregut del Triai).

En aquest espai, és veu una sèrie de incisos humans que es poden classificar per diverses categories, que són senyals de trànsit, senyals de guia, cables elèctrics, reixes, etc. És a dir, comoditats humanes per a l'hora de la orientació, transport, viabilitat de vivència, entre d'altres.

Llavors és aquí on m'aprofitaré de les accions humanes per a realitzar la meva primera obra, realitzant una crítica a partir de l'art, que és una de les eines més directes per a manifestar un problema actual en totes les ciutats del món. I per a representar la realitat, utilitzaré la càmera fotogràfica com a base de documentació i informació.

Figura 1: Plànol d'Olot. La Moixina, El Triai, Parc Nou.
Fuente: RCR BUNKA Fundació. <http://jaumeprat.com/w-rcr-2015/>

Introducció

Un dels problemes actuals que podem trobar arreu del món són les cases que estan en un espai natural, semiurbà, etc. i han acabat sent cases abandonades i consumides per al pas del temps. És per això que aquesta segona obra, es basa en la recerca d'aquests hàbits, i documentar-los a partir de la fotografia i l'escultura, i així poder fer una crítica respecte la manca d'habitatge que hi ha actualment, i la construcció en massa en espais, (en aquest cas semi urbans, urbans i rurals) i els resultats al cap dels anys.

Actualment la majoria de les llars que ja no estan habitades per a cap propietari, ni forma part de cap funció residencial ni recreativa ni de comerç, passen a ser un lloc abandonat. Ens trobem en un espai al que li plantem cara, i l'únic que hi veiem al davant és un "cub de quatre parets" intimidant per les seves gran dimensions, amb les portes i les finestres cellades amb rajols vells i desgastats, fen la funció d'aïllament i rebuig del que hi ha a l'exterior.

Pel que fa a l'anàlisi i l'estudi de les cases, en el recorregut de la moixina- pujou (el coincident amb el Triai), el resultat són llars amb l'incapacitat de vivència, però si amb disposició per a ser reformada. Per a tan cal una vista critica i una reformació de l'arquitectura i l'urbanisme.

Vindria a ser com un paral·lelisme amb Terrain Vague, de Manuel Solà-Morales del qual els espais absoltes i improductius i les zones indefinides que estan fora de les estructures productives i de la dinàmica urbana, els veu com un espai de resistència amb una seria de virtuts com la valorització sensorial, trencar davant l'homogeneïtat de l'arquitectura, l'activació de la imaginació romàntica, etc. Per a tant això li provoca una sèrie d'interès que li provoca un ritme diferent a l'arquitectura moderna.(Santiago Martin de Madrid, 2016, Lugares improproductivos en contextos urbanos. El terrain vague y el tercer paisaje en Solá-Morales y Gilles Clément)

En les ciutats ens trobem amb la gentrificació o en altres paraules ho podríem denominar com un aburgesament (provenien de l'anglès – gentry- del qual significa burgesia) , aquest terme es tracta d'un canvi on es veu comunament amb ciutats i no pobles.

Aquest terme és conegut per la restauració d'un espai, és a dir la seva millora, per a tant tota aquella zona que estigui sent modificada ampliarà el preu i llavors a nivell immobiliari pujaran els preus d'aquella residència(incloent serveis d'oci, de turisme, etc.),

i per a tant el que provoca és una mobilització social que augmenta el valor i el preu a la zona, és a dir, hi ha un canvi del comerç que es veu afectada en totes les vivendes de la zona. (“Els processos de gentrificació: causes i conseqüències,”camins.cat n.d. <https://totinclos.noblogs.org/processos/gentrificacio/>)

És per a tant que la solució és que molts dels habitants s’hagin de traslladar en una altre zona per circumstàncies econòmiques. Aquesta situació no vol dir que sigui la causant de la gran quantitat d’habitats abandonats, sinó que un percentatge són conseqüències d’aquestes. La casa seleccionada pel meu projecte és “anomenada i citada” com a la numero 199. És a dir, la llista ja consta de més de 200 cases deshabitades per un espai amb una superfície de 30 km2.

Un cop explicat aquest terme del qual era necessari i interessant per a conèixer la situació en la que es troben totes les ciutats de les quals són provocades en gran part pel turisme, puc endinsant-me en la metodologia i els objectius del treball de camp que seguiré.

Figura 2. Documentació de la casa frontalment.

OBJECTIUS

-Fer un desenvolupament de varies disciplines, així com la fotografia i l'escultura com a principals arrels, i per altre banda la manipulació d'aquests. Per a tant obtenir un resultat adient a partir del coneixement i l'aprenentatge d'elles i la bona recerca d'aquestes.

- Documentar aquest procés de forma ordenada i clara, per a entendre el procés artístic dins i fora del seu context. A més a més, poder relacionar amb altres projectes artístics per ajudar-ne la recerca i la documentació.

- Crear una experiència entre espectador i l'obra a partir del punt de partida de l'espai natural omnipresent, i poder documentar l'espai.

- A partir del projecte entendre i investigar els sistemes de les ciutats i les estructuracions, és a dir, als valors sostenibles d'aquests.

METODOLOGIA

-Els mètodes aplicats en el projecte ~~Espais Ocupats~~ es basen en la recerca i la realització fotogràfica com a base d'investigació.

-Les fases per a tant són investigació, documentació i execució; Sempre partint de la càmera i acabant en la creació artística. Hi ha hagut un treball de camp, localitzat en la mateixa zona pels dos projectes, i també, la recerca a l'Ajuntament i la Biblioteca de la localitat i en web.

-És molt important la constància i la observació del camp en el que s'extreu la informació a model teòric i pràctic.

-Realitzar sortides per investigar els canvis de l'espai, en el cas que hi hagin, acreditar-los i actuar paral·lelament amb aquests.

TEMA CONTINGUT

ROUREDES HUMIDES

Un de les meves principals metes per resoldre aquesta obra, és com es veurà representada la contraposició d'un espai lliure amb la intervenció intencionada del ciutadà, aquests termes antònims com la indústria i el món salvatge. El recorregut de la carretera del Triai és reconegut per la gran diversitat biològica que hi ha, constant la gran importància que ha tingut amb molts pintors catalans. La definició d'aquest paisatge és reconegut com a "l'espai", "l'indret". És per això que cal remarcar que voldria dir avui dia aquest "espai i indret".

La finalitat de les imatges que realitzo espontàniament en l'espai tenen la finalitat de desemmascarar els canvis i possibles danys que té un espai, en aquest cas ja no salvatge tot i la seva densitat de fauna i flora. Per a tant és una crítica a l'evolució de la construcció i l'envaïment d'un espai, amb la finalitat de obtenir recursos humans de béns recreatius o la implantació d'habitatges.

El fi doncs, és a partir de la fotografia investigar i representar les accions humanes en l'espai, que en el seu moment van ser naturals.

Un dels artistes espanyols que està treballant un d'aquests aspectes és el fotògraf Jorge Yeregui amb el seu treball de SITESCAPE (2007-2009), del qual remarca que tot i que l'home estigui dissenyant i modelant un espai, en aquest cas en una ciutat, remarca que la poca cura, i en efecte l'abandonament d'una part d'aquests espais, el que ocasiona es la llibertat de la naturalesa per créixer, on enfonsaria els clixés de la ciutat contemporània per retornar al seu estat natural de naturalesa i creixement a l'atzar. (Imatge, pg 15.)

El resultat és aconseguir per mitjà del medi fotogràfic representar i insinuar els canvis i evolucions que pateixen aquests espais i la integració que formen les construccions juntament amb la naturalesa, i així fer una crítica i anàlisi.

Figura 3 : Jorge Yeregui, Sitescape/
93x74 cm/ Giclée /2007-2009

El meu treball de camp serà el propi lloc, a base d'analitzar i inspeccionar la zona, puc anar evolucionant el projecte i entendre'l bé. La localització esmentada anteriorment és imprescindible, gràcies a la seva enorme fauna i concurrència turística. Per a realitzar el reportatge adequadament, les fotografies les realitzo en la mateixa franja horària, després d'un estudi constant sobre la llum del dia, del qual el més idoni que vaig trobar era a partir de les 16:00 hores de la tarda. El mètode era sempre el mateix, la mateixa rutina. Agafar la càmera i dirigir-me al lloc del treball, i començar sempre al mateix punt d'inici i acabar al de finalització. Poc a poc vaig anar fent variacions de rutes, endinsant-me en espais privats, camps, boscos, etc; però sempre sense perdre l'essència de la idea de reflectir l'obra humana envoltada i "amençada" per lo natural.

Un dels projectes d'un conjunt d'artistes que podria definir el concepte que utilitzo són el de la Bleda i Rosa amb Camp de batalla 2010-2012 del qual es defineix de la següent manera:

Fotografien fredament, sense incloure la figura humana, amb cels nítids, llocs que han estat habitats. Llocs on han passat coses, coses tràgiques, esdeveniments dramàtics, però que avui estan buits, habitats només per la memòria, convertits en punts històrics en els fulls de paper de la història, però en terres ermes o de fet cultivades alienes al que el seu nom ens explica (...) Són espais plens d'energia, i aquesta sensació, aquest coneixement inevitable i alhora inaprehensible, està present en la fotografia. La imatge ens parla del que va passar però sense representar la batalla(...)

(Bleda y rosa. (n.d.). Retrieved February 28, 2018, from <http://www.bledayrosa.com/index.php?/proyectos/----espana/>)

He integrat en el treball diversos apartats que es diferenciaven pel tipus de mà d'obra realitzada. Les seccions són: senyals de trànsit i senyalitzacions de bosc, cables elèctrics i elements naturals utilitzats per l'home.

A partir d'aquí el pas era realitzar les imatges. Vaig seguir a més a més una sèrie de petits canvis dels quals eren anar amb música o sense, fer gravacions de veu de l'espai, anar acompanyada amb persones, amb la finalitat de veure si jo mateixa veia canvis i a més a més per veure les reaccions dels altres sobre aquest terreny, molt concorregut i conegut per a la gent de la ciutat, i així recollir informació sobre el que la gent veu en l'espai i el que sent, dels quals pocs s'havien donat compte de la situació que estava retratant, i ho veien com a quelcom normal i imprescindible per a la societat moderna.

Figura 4: Documentació de l'espai.

En els procediments, un dels punts importants era el material, en aquest cas reportatge fotogràfic imprès de tal manera que s'hi poguï intervenir amb materials tous, que serà fil de cosir. Un dels referents per entendre el meu procediment és el de l'artista Ana de Cueva de la qual va ser seleccionada amb un conjunt de 25 artistes que utilitzaven el fil com a eina per exposar i criticar, al museu de Arnhem amb l'exposició "Fils". El sentit d'aquesta obra comparada amb la meua proposta de treball és similar, del qual utilitza un color potent i primari per reforçar allò que vol criticar a partir del fil, en aquest cas la frontera de Mexic amb Estats Units d'Amèrica. (Imatge, pg 19.)

La meua obra final està caracteritzada per l'ús de la meua mà per a poder realitzar els cosits, volent aconseguir així en part una metàfora de la manipulació constant que pateixen els espais naturals. La necessitat d'introduir fil a l'obra és considerable ja que en els espais naturals que ens trobem a les ciutats actualment estem acostumats a trobar-hi ple de tecnologies i innovacions com són les senyals o les fonts elèctriques, per a tant ens passen desapercebuda.

Vaig tardar deu anys, que era el temps que vaig començar a passejar per aquell indret a donar-me compte que les evolucions humanes estaven intentant sobreposar-se amb la natura, cosa que considero que la natura poc a poc sempre guanya. Per a tant és un bon perquè qüestionar-se el perquè la necessitat de "manipular" la fotografia.

El material que utilitzaré és lona mate frontlit i ho imprimiré de tal manera que poguï cosir-hi a sobre. La lona utilitzada té una mica de gramatge ja que necessitava un suport una mica flexible i tou, per què al mollejar-ho cosint no quedés deformat, però no suposa un problema ja que el seu relleu és poc visible i indiferent.

Per a tant el procediment serà un cop impreses, cosir-les totes amb el seu color respectiu (sempre respectant el color real de la imatge, per exemple, si vull cosir una senyal de stop, utilitzaré el vermell i el blanc), i a continuació a partir de xapes de fusta de la mateixa mida encolar-les per a poder-hi enganxar les fotos i que tinguin un suport rigid i còmoda per a exposar. (El hilo como herramienta artística Efe Estilo. (n.d.). Retrieved March 7, 2018, from <http://www.efeestilo.com/noticia/el-hilo-como-herramienta-artistica/>)

Figura 5: "La ruta-fronteras". Bordado sobre lino, hilo de seda, aros. 80 x 147 cm. Fotografía de Pablo Corradi cedida por Ana de la Cueva. Uso editoria

PROPOSTA

La meua proposta és remarcar i ressaltar les accions humanes en els espais naturals, és a dir totes les construccions realitzades en l'espai escollit. Per ressaltar la mà d'obra de l'indret, en les fotografies realitzaré un cosit, justament en les intervencions humanes, utilitzant i respectant els mateixos colors que la realitat, i així ressaltar la "mà d'obra sobre la mà d'obra". El material seria anomenat de "materials tous", l'objectiu principal d'aquest estri és consolidar la fragilitat d'elements humans. De diversos cosits existents en el món, l'eina utilitzada pot ser "artificial" i maquinària, per reforçar la manca d'esforç i la producció en massa en els espais, realitzaré el cosit a mà per representar la destrucció dels productes per mitjà d'artificialitats.

OBRA FINAL

Selecció de 4
de les 19
imatges
finals

Senyal

Marca d'orientació

Senyal

Cables elèctrics

TEMA CONTINGUT

DESURBANALITZACIÓ

L'objectiu és seleccionar i registrar una de totes les cases localitzades en estat d'abandonament, concretament en la zona de la moixina-pujou, seguint la carretera del Triai, i fer una intervenció, i no donar l'esquena a l'abandonament de zones rurals que no es situen al nucli i cor de la ciutat. Serà representada i documentada per mitjà fotogràfic la part d'investigació, i la part pràctica serà presentada i també documentada fotogràficament i maquetadament.

La casa seleccionada és Can Salavedra, aquesta arquitectura urbana té unes dimensions on la part frontal té 3 metres d'alçada per 6 d'amplada, i la part lateral 3 metres d'alçada per a 7 d'amplada, i està completament tapiada, per a tant, l'accés a l'interior és nul·la, i el que l'envolta està cobert de fauna salvatge i de valles.

El reflex d'aquest espai vull que sigui al igual de projectes com el de Manuel Solà-Morales o Lara Almarcegui, un espai dins de la urbanització que torni a prendre vida i importància, ja que són "llocs amb possibilitat", indrets que es podien convertir en obres socials, és a dir espais útils pels ciutadans on es promogui l'ús correcta de la construcció i l'alta demanda urbanística en edificació. (Santiago Martin de Madrid, 2016)

El meu treball llavors estarà dividit en dos. Per una part investigar tota la informació que pugui trobar de la part privada de la casa i a més a més les característiques d'aquestes (color, dimensions, any de construcció, propietari, etc) i per altre banda, la més important la part pràctica. Com bé he dit anteriorment aquesta casa està situada al triall, la principal idea de treballar-hi, era intervenir en ella, pero per evitar contratemps ja que la casa té un propietari i sinó formaria part de l'ajuntament, he decidit realitzar una maqueta a escala 1:20 de la propietat i així poder realitzar la intervenció lliure i "real".

A diferència de Rouredes humides en la maqueta no es veurà reflexada amb major importància la natura, ja que aquí el meu principal protagonista és la casa, a més a més tampoc buscaré la perfecció d'aquesta, ja que en part el que estic criticant és la seva "destrucció", que no deixa de ser bell, allò que ha set o està sent utilitzat. És cert que en el projecte jugo amb la idea de natura- espai arquitectònic, però vull donar-li importància a l'edificació ja que la vull transformar i canviar-la de lo que és ara.

Per a tant deixarem enrere una casa abandonada pel seu propietari, per convertir-lo en un espai de reivindicació que pugui interactuar amb la natura i a la vegada amb la societat turística i urbana de la ciutat.

Per a què aquell espai que està abandonat, no pot formar part d'una obra social com un alberg, un menjador social, una galeria, etc.?

Figura 7 i 8. Carla Fernandez .Documentació de la casa

CAN SALAVEDRA

Ajuntament d'Olot

Pla Especial. Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable

LOCALITZACIÓ La Moixina-Pujou

EPOCA

Segles XX

QUALIFICACIÓ DEL SÒL NO URBANITZABLE POUM 2003

Espai de protecció i servitud 3.4
Espai agrícola

ESTIL

Arquitectura urbana

SITUACIÓ E: 1/50.000

LLEGENDA

VOLUM PRINCIPAL

VOLUM SECUNDARI

VOLUM NO CATALOGAT

RESTES ANTIGA CONSTRUCCIÓ

FOTOS

199

CAN SALAVEDRA

Figura 9. La Moixina- pujou. Trobat en: <http://www.olot.cat/FitxersWeb/28196/199 A.pdf>

Nº 199

REF. CADASTRAL 000800700DG56H

COORDENADES UTM 457702 4669269

VOLUM PRINCIPAL

DESCRIPCIÓ GENERAL	TIPOLOGIA	PB
	ÚS ACTUAL	Desabitada
	ESTRUCTURA	Parets de ceràmica
	FAÇANES	Esquerdajal i remolinat amb acabat pintat
	COBERTA	Teula àrab amb dos vessants
	ESTAT DE CONSERVACIÓ	Regular
	ACCESOS	Vial Sant Jordi i carretera de la Moixirri

SERVEIS

☒ ELECTRICITAT	☐ AIGUA
☐ TELÈFON	☐ SANEJAMENT

FITXES
DE MASIES I CASES RURALS

Vull parlar a lo que actualment anomenem “ruïnes” des d’un punt de perspectiva com el que l’enfoca en Georg Simmel.

Vull donar-li en aquest projecte la gran força i magnitud en la que la naturalesa cobra vida al voltant de l’espai i és una de les protagonistes de la història, conjuntament amb l’edificació. No vull parlar de ruïna com a sentit literal d’una casa en destrucció o caiguda, sinó en un sentit filosòfic. Quan parlo de ruïna vull que la èmfasi caigui en el causant simbòlic, que en aquest cas és la natura, del qual s’ha apoderat de l’espai, incloent per a tant tots els objectes que l’envolten (cases, senyals, cables elèctrics, camins, etc). He esmentat anteriorment Georg Simmel perquè en el seu llibre Filosofia del paisaje, descriu amb poques línies un missatge en el qual es troba l’home.

(...) Aquí lo impresionante no es la destrucción por el hombre de su obra, sino el que, aun causándola la naturaleza el hombre permita la ruina(...)Pues el hombre se hace cómplice de la naturaleza y acepta una manera de actuar diametralmente opuesta a su propia esencia(...) de ahí que la visión de esos edificios descuidados, de esos lugares abandonadas por la vida pero que siguen siendo marcos de vida, resulte incómoda y nos genere un desasosiego a veces insoportable.

(Filosofia del paisaje, Georg Simmel, 2013)

Figura 10. Carla Fernandez. Documentació de la casa

Desenes de petits pobles catalans van quedar abandonats al segle XX, especialment durant els anys del franquisme. Primer van marxar-ne els joves per anar a buscar feina a les ciutats, on van trobar comoditats i plans de futur.

La principal causa del despoblament ha estat la progressiva pèrdua de productivitat de les feines del camp i del bestiar, però n'hi ha moltes més: les severes condicions climàtiques, les comunicacions deficientes i la manca d'escoles i altres serveis. A partir d'aquí es pot fer un estudi actual de l'estat d'aquestes instal·lacions i del mal ús actual d'un percentatge. Les localitzacions senyalades en són moltes per pocs quilometres, algunes de les escollides d'estudi són el Mas Pataquers, Can Salavedra (moixina- pujou), Casa crta. Riudaura 191 (Pla d'Olot), La caseta dels Pescadors (Tussols) i casa fortificada dels senyors del Coll 12.

L'arquitectura actual de moltes poblacions es troba desurbanitzada pel mal manteniment i per l'abandonament. L'urbanisme dona pas a la mare naturalesa, la que al primer pas va ser portada a un segon pla, per la urbanització i ocupació d'un espai, torna agafar força per ser el protagonisme, deixant a allà una empremta que en aquest cas seria la llar.

Un dels estudis de l'artista Ian Strange reflexa i investiga l'espai i les llars, conjuntament amb la privatització, d'aquí un dels seus projectes que l'he agafat com a referent anomenat Suburban 2011-13, on documenta una sèrie de 8 vivendes (les quals hi ha fotografies, instal·lació, pintura i cinema). Alguna de les seves obres era recrear a partir de la manipulació de l'arquitectura per mitjà de les tècniques anteriors, transformar les cases en elements emocionals, buscant així nous paràmetres entre el subjecta i l'observador i sensacions que una llar poden ocasionar, independentment del seu estat.

Actualment l'espai que estic estudiant d'urbanització té informació a la pàgina web oficial de l'Ajuntament de la localitat escollida, tot i que hi falten referències de propietari, dimensions i petits detalls. Per a tant el contingut que tenim són una sèrie de locals i cases en un estat que és denominat " en conservació" però que actualment la gran majoria no són demolides per què tenen un propietari, i per a tant no estan ni preparades per la vivència ni per la demolició. Ara formen part del paisatge.

Figura 11 .Ian Strange, Suburban
2011-2013

En el treball de camp ens situem a Olot (on es situa el Triai), hi ha una activitat en procés que es diu el **Diagnòstic participatiu**. SUMEM DES DEL BARRI NUCLI ANTIC, del qual fa una sèrie de propostes on els participants són habitants de la ciutat. El Pla de Millora Integral del Nucli Antic comença amb l'elaboració d'un Diagnòstic Participatiu que s'ha desenvolupat gràcies a la col·laboració de veïns i veïnes d'Olot. S'han dut a terme, al llarg del procés, diferents activitats participatives per a l'elaboració del Diagnòstic.

1. Recollida d'informació
  - Qüestionari online i qüestionari físic distribuït als equipaments
  - Entrevistes qualitatives
2. Accions de col·lectius
  - Accions amb infants
  - Accions amb joves
  - Accions amb gent gran
3. Accions a l'espai públic
  - Acció comerç i Activitat Econòmica
  - Coneix el Nucli Antic; Viure al Nucli Antic
4. Espais permanents de participació
  - Sessions del Grup Motor, Grup inter departamental i Taula Política

Llavors, partint d'aquest punt vull donar-li molta importància a una de les dades que donaven a l'abast sobre l'habitatge del Nucli Antic (del qual es troba a 10 minuts de la carretera de la qual estic treballant).

HABITATGE I INCLUSIÓ NUCLI ANTIC

Conservació dels edificis (82% BON ESTAT)

Accés a l'habitatge (5% habitatge protegit; òptim 30%)

Diversitat veïnatge (42% índex envelliment; òptim 100. 42% població migrant. 78% abandonament prematur)

Habitatge buit (52% habitatges buits)

Aquestes dades podrien semblar molt positives (excloent l'habitatge buit), a més a més de que la ciutat vol fer plans de millora. Però la meua pregunta és, perquè no ajudar a tots aquests habitatges que estan buits, fen que realitzin una funció per a un o més ciutadans?

Són necessaris les millores amb un cost superior a 30.000 euros, com és el cas del projecte - Pla dels Llacs-, on es proposa iniciar una primera fase amb la recuperació del camí que voreja el rec que uneix la carretera del triai amb el Mas la fumarola, reparant les parets de pedra que delimiten el rec i desbrossan-ne l'interior, facilitant-ne així l'accés i la mobilitat a peu. El Projecte també inclou la construcció d'un balcó mirador al camí que va des del Mas Fàbrega fins al Mas Cadavall. (Situat a la zona on treballa).

Figura 12. Carla Fernandez. Documentació de la casa.

QUÈ NECESSITEM
I
QUÈ TENIM

Els procediments tot incloure el procés pràctic, vull donar-li molta importància en resoldre totes les preguntes que he tingut al llarg del projecte. Com bé he esmentat anteriorment, les cases ara formen part del paisatge, pel simple fet de que quan es passa pel costat d'aquestes, passen completament desapercebudes, fins a tal punt que no ens plantegem quan demoliran la casa, sinó de quan temps porten aquí, i quina història tenen, és a dir, descobrir la seva pròpia vida, al igual que la fauna que l'envolta. Gràcies a aquestes preguntes he pogut començar el meu procés artístic.

Per acabar d'entendre el procediment previ que vaig haver de fer a l'acció artística, poso com a exemple una entrevista a l'artista Lara Almarcegui del qual li van preguntar si era molt important la recuperació mental d'aquests espais, i quina funció tenen, i ella va respondre:

El arquitecto Manuel de Solà-Morales solía hablar de estos “lugares de posibilidad”. Me parece una definición muy bonita, ya que yo critico la funcionalidad en las ciudades y a la arquitectura, porque siempre diseña y cierra. Yo propongo estos espacios, pero dejándolos abiertos. Entregarlos al público diciendo: estos lugares son importantes porque son una alternativa. Pero yo nunca diría qué es lo que hay que hacer con ellos.

Els materials que utilitzaré són cartró ploma i rajola àrab, materials simples . Com he esmentat anteriorment, el meu objectiu no és transformar el que podriem denominar ara “ ruïna” en un casa modernista, sinó el que vull reflexar és que tota aquella casa abandonada pot ser útil.

La maqueta serà una simple representació de la casa real, llavors a la documentació fotogràfica, hi han les imatges de l'interior de la casa i també de l'exterior. Del qual l'interior serà una galeria d'art, per fer aquesta crida a la necessitat de ser utilitzada i “viva” un altre vegada, ja que una galeria és una bona forma de difondre l'art, i a més a més invitar a la gent a entrar, i interactuar amb la casa, i també cal un bon “exterior” per cridar a la gent a passar.

La maqueta no estarà pintada, tindrà uns colors similars als de la casa real, però per mitjà de montage, realitzaré imatges on la casa es veurà amb les parets vermelles, que és com hauria intervingut en la casa real, per destacar dins d'aquest espai salvatge i a la vegada abandonat i destacar d'entre la seva ruïna, i així fer una crítica de la ignorància de la població a aquestes cases/indrets, al passar desapercebudes entre rajols malgastats i fauna salvatge que els envolta. Per a tant cobrarà molta importància la documentació fotogràfica.

PROPOSTA

Al principi del projecte tenia clar que volia intervenir a la casa real, com per exemple pintar-la, modificar-la, netejar el seu entorn, etc. Però més endavant, a mida que he anat construint la maqueta, m'he donat compte del que realment m'importava era la seva supervivència i la seva utilitat.

El reflex d'aquest espai vull que sigui al igual de projectes com el de Manuel Solà-Morales o Lara Almarcegui, un espai dins de la urbanització que torni a prendre vida i importància, ja que són "llocs amb possibilitat", indrets que es podien convertir en obres socials, és a dir espais útils pels ciutadans on es promogui l'ús correcta de la construcció i l'alta demanda urbanística en edificació. (Santiago Martin de Madrid, 2016)

ZONA COMUNA

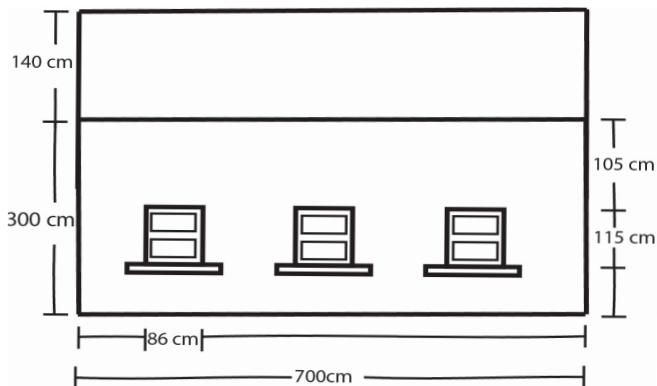

LAVABO

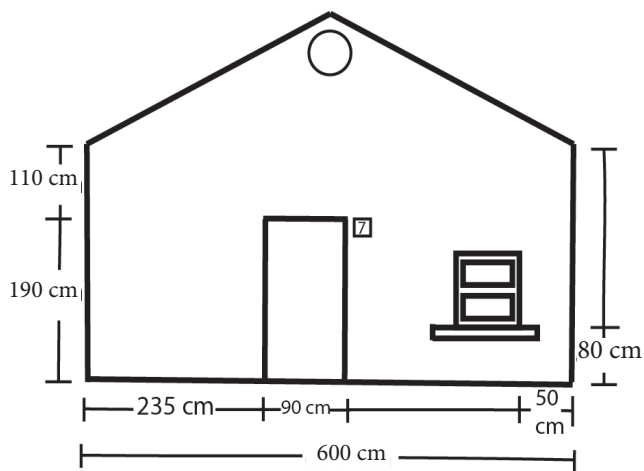

MAQUETA CASA E: 1/20

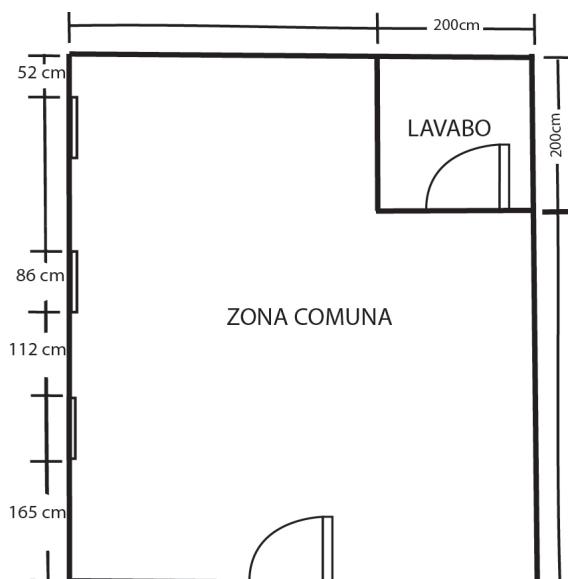
PERFIL

ALÇAT

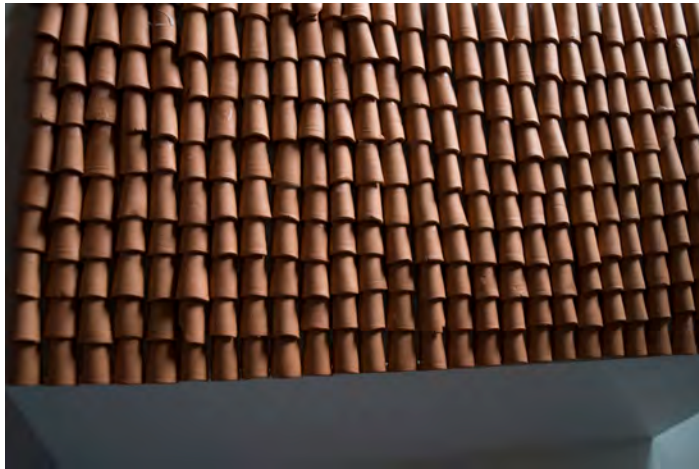

PLANTA

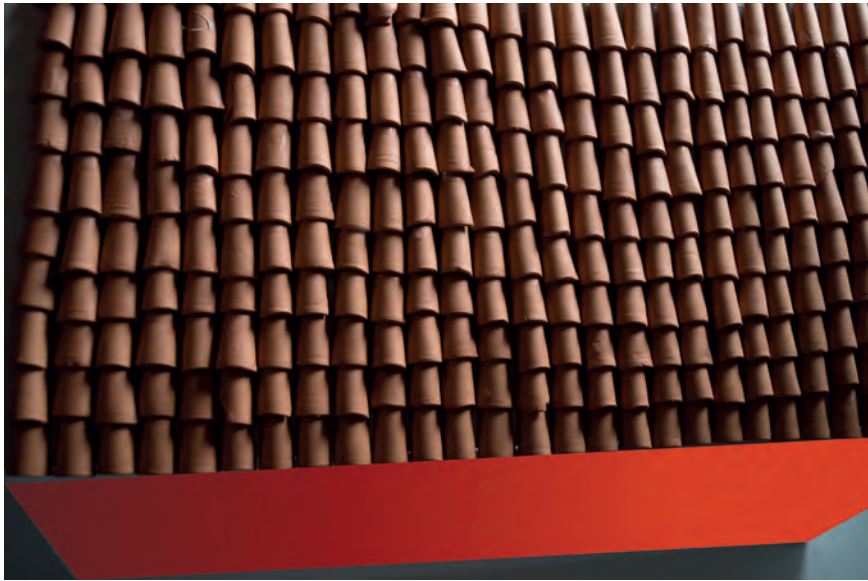

MAQUETA

MAQUETA
PINTADA

CONCLUSIÓ

Aquest projecte del qual va començar amb una càmera l'any 2017, considero que m'ha obert moltes portes pel fet de produir i representar una estructura social que va creixent dia a dia, deixant enrera apartats molt importants com és la natura, i la utilització dels espais de les ciutats, i pel contrari el que es fa es la reconstrucció dels nuclis antics o les zones comercials per a crear una ampliació turística econòmica, a partir dels diners del poble.

És un treball que necessita profunditat i temps, els dos projectes són una unió entre si, és a dir, m'he donat compte de que el fet de que hi hagin nombroses cases desurbanitzades, és per l'acte recreatiu i comercial que s'han convertit molts espais, i per a tant, s'han deixat de banda i descuidats molts indrets, que ara ja formen part del paisatge d'aquella forma, una "ruina".

Al fer aquest projecte ~~despaís ocupats~~, m'ha deixat molt més clara la meva decantació en la defensa dels espais naturals i en contra de la producció en massa d'habitatge o d'arreclar plaçes, comerços, etc; quan hi han centenars de cases on podien ser habitades.

En conclusió aquest projecte no és un fi, sinó un principi per a seguir investigant i recaudant informació per a poder-hi intervenir.

FONTS DOCUMENTALS

BIBLIOGRAFIA

Weiss, Peter. (1999) *La estética de la resistencia*. Editorial. Hiru, Barcelona

Post-it-city. Ciutats ocasionals CCCB, Centre d'Art Santa Mónica, Barcelona (2008)

Urban interventions. Personal Projects in Public Spaces, Die Gestalten Verlag Gmbh and Co. KG, Berlin (2010)

Muñoz, Francesc (2008) *Urbanización: paisajes comunes, lugares globales*, Editorial, Gustavo Gili, Barcelona.

Divola, J. i Company, D (2006) *Three acts*. Editorial, Aperture.

WEBGRAFIA

Els processos de gentrificació: causes i conseqüències. (n.d.). Recuperat al March 20, 2018, de : <http://blog.camins.cat/2015/04/16/gentrificacio-causes-i-consequencies/>

Jorge Yeregui: «Ya no quedan paisajes nuevos» - ABC.es. (n.d.). Recuperat al Febrer 14, 2018, de: <http://www.abc.es/20110611/cultura/abci-abcculturalarte-201106091728.html>

Bleda y Rosa. Recuperat al Febrer 28, 2018, de: <http://www.bledayrosa.com/index.php?/proyectos/----espana/>

El hilo como herramienta artística Efe Estilo. (n.d.). Recuperat al Març 7, 2018, de: <http://www.efestilo.com/noticia/el-hilo-como-herramienta-artistica/>

La Moixina- pujou. Recuperat de: <http://www.olot.cat/FitxersWeb/28196/199 A.pdf>

Informació casa abandonada(n.d.). Recuperat de: <http://poum.olot.cat/PDF/Vol08/08C-MO.pdf>

Documentació, Artistes referents Recuperat al 20, 2018, de: http://www.oei.es/historico/educacionartistica/primerainfancia/documentacion_artistas.php

Home | Ian Strange. Recuperat al Febrer 27, 2018, de <http://ianstrange.com/>

Informació Triai. Recuperat de: <http://poum.olot.cat/PDF/Vol08/08L-NAT.pdf>

Lara Almarcegui y la ambigua magia de los descampados | Cultura | EL PAÍS. (n.d.). Recuperat al 13 Març 2018, de: https://elpais.com/cultura/2013/01/11/actualidad/1357921788_198485.html

John Divola. Recuperat al Febrer 14, 2018, de <http://web.a.ebscohost.com.sire.ub.edu/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=0&sid=1d533806-6a03-4c69-b7aa-31ea53c1b6ad%40sessionmgr4010>

John Divola. Bibliografia i projectes. (n.d.). Recuperat al 14, 2018, de <http://www.cadadiaunfotografo.com/2014/05/john-divola.html>

La moixina pujou. (n.d.). recuperat de <http://www.olot.cat/FitxersWeb/28196/165 A.pdf>

Localitzacions de cases. (n.d.). Ajuntament d'Olot. Recuperat al Febrer 13, 2018, de <http://www.olot.cat/skin/default.aspx?ACCIO=PORTALENC&NIVELL=6579D32CB-08575F99AE681EE12821D85AF8662ACCC5DCF6484B8797DA3AD55F6F8D03CB-1639D85CD040BDCEFAACFDAB34A7DC0D1DA205CBF063E5A55B8722851>

Mapa casa abandonada. (n.d.-a). pla d'Olot. Recuperat de: <http://www.olot.cat/FitxersWeb/28196/287 A.pdf>

Mapa casa abandonada. (n.d.-b). tussols. Recuperat de: <http://www.olot.cat/FitxersWeb/28196/253 A.pdf>